

*Návšteva
Povzbudiť veriacich k pravej návšteve*

V poslednej dobe sledujem, ako ľudia nemajú na seba čas. Ako malý chlapec som pozoroval starých ľudí, ako v nedeľu poobede, keď sa nič nerobilo, sedeli pred domami na lavičkách a rozprávali sa. Nebolo to ohováranie, ale vymieňanie skúseností a rozprávanie zážitkov z celého týždňa.

Dnes sme počuli udalosť, ktorá nám je veľmi známa, ako Mária po zvestovaní anjelom, že počala z Ducha Svätého, išla na návštevu k svojej príbuznej Alžbete, aby sa s ňou tešila (*porov. Lk 1,39-45*).

Ťažko bolo objaviť niečo lepšie, ako ísť k príbuznej Alžbete. Anjel na ňu zreteľne upozornil: „*Hľa, Alžbeta tvoja príbuzná...*“ (*Lk 1,36*). Nebola to ponuka riešiť osamelosť návštevou? Alžbeta bola staršia, rozvážna a najmä duchovne zrelá. Evanjelium hovorí: bola spravodlivá. Dostala nedávno tiež veľkú milosť. V dejinách spásy sa často objavovalo takéto spoločenstvo duší vo viere a poslaní. Kam išla Panna Mária? Hornatý kraj, ku ktorému sa vydala na cestu, to je reťaz judských hôr, nadväzujúci na masív Samárie. Nepoznáme presné miesto, kam išla Panna Mária. Podľa prastarej tradície, ktorú možno dokázať až do šiesteho storočia išla do dnešného mestečka Ain-Karrín, asi 7 km na západ od Jeruzalema. Na tomto mieste pútnici už dávno prichádzali do chrámu Navštívenia.

Čo kto prináša do domu, to sa ukáže veľmi rýchlo: či nevraživosť, alebo pokoj. Alžbetu po Máriinom pozdrave „naplnil Duch Svätý“. Začína sa požehnanie čias spásy. Ježiš dá neskôr úpravy apoštolom, aby znášali toto požehnanie do domov: „**Do ktoréhokoľvek domu vojdete najprv povedzte: Pokoj tomuto domu. Ak tam bude syn pokoja, váš pokoj spočívne na ňom**“ (*Lk 10,5*). Alžbeta pod vplyvom Ducha Svätého prorokuje a zvoláva: „**Požehnaná si medzi ženami!**“ Panna Mária je prvá žena sveta a zostane ňou natrvalo. Skade mám to šťastie, že matka môjho Pána prišla ku mne? To je jasné vyznanie viery v Mesiáša. Boh prišiel k Alžbete vo svojom Synovi a ona ho poznala v Duchu Svätom. Odvtedy je jasné, že Boh prichádza k človekovi. On nám ide v ústrety.

Pozrime sa na naše návštevy ako vyzerajú, aká je náplň týchto návštev, aká je pohnútkou a dajme si možno základnú otázku. Navštevujeme sa vôbec? Častokrát sa stáva, že ideme pozrieť svojho suseda len preto, lebo niečo potrebujeme. Dá sa vôbec povedať, že toto stretnutie je návšteva? Ja by som to tak ani nenazval, lebo od úprimnej návštev to má dosť ďaleko. Ďalší dôvod pre návštevu je, ohováranie všetkých ľudí v dedine z jedného konca dediny na druhý. Takáto návšteva sa mína účinkom, lebo je v nej veľmi málo lásky. Ďalší dôvod na návštevu je skontrolovať dom iných po rekonštrukcii a často nás ani nepozvú, aby sme tam prišli. Naša zvedavosť je neudržateľná, a tak to nie je návšteva, ale revízná kontrola tejto domácnosti. Spravme nápravu v úmysle týchto návštev, ak sme sa v niektorej odpovedi našli, aby naša prítomnosť bola požehnaním domu, do ktorého vojdeme. Jedno príslovie hovorí: „Host' do domu, Boh do domu.“ Ved' Mária, keď vošla k Alžbete, doniesla samého Boha, svojho Syna pod srdcom do Alžbetinho domu.

Snažme sa byť takými to roznášateľmi Boha do domácnosti, kde sa budeme zdržiavať. Isto nebudeme takými nositeľmi, ako bola Mária, ale ak donesieme lásku do domovov svojim bližným, isto tam bude Boh. Lebo Boh je láska. Amen.